

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/316/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203563
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716203563.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, v spore žalobcu H. V. F. - Lekárneň OPIUM, IČO: 35190779, s miestom podnikania vo Zvolene, Námestie SNP č. 71, proti žalovaným: 1/ DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35942436, so sídlom v Bratislave, Einsteinova č. 25, a 2/ P. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom vo G., Y. X. č. XXXX/X, v súčasnosti bytom vo G., P. Q. č. XX, o zaplatenie 6,23 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/71/2016-72 zo dňa 19.04.2017, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým priznal žalovanej 1/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej 1/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie priznal žalovanej 1/ proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; v odôvodnení uviedol, že vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 10C/71/2016-54 zo dňa 16.01.2017, ktorým uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6,23 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4,64 € od 29.02.2016 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 1,59 € od 01.06.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal proti žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (tretí výrok); rozsudok bol doručený žalobcovi dňa 17.02.2017, žalovanej 1/ dňa 15.02.2017 a žalovanej 2/ dňa 21.02.2017; dňa 03.03.2017 doručila žalovaná 1/ súdu návrh na doplnenie rozsudku zo dňa 27.02.2017, v ktorom uviedla, že súd nerozhodol o jej nároku na náhradu trov konania napriek tomu, že si pre prípad úspechu tento nárok uplatnila a navrhla vydanie dopĺňacieho rozsudku o nároku na náhradu trov konania; súd prvej inštancie rozhodoval dopĺňacím rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania a miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu; dospel k záveru, že návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku doručila žalovaná 1/ včas a nakoľko v rozsudku č.k. 10C/71/2016-54 zo dňa 16.01.2017 nerozhodol o nároku na náhradu trov konania žalovanej 1/ a žalovaná 1/ bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, pretože žaloba žalobcu bola voči nej zamietnutá, súd prvej inštancie jej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd prvej inštancie rozhodol podľa § 212 ods. 2 prvá veta, § 225 ods. 1, 2 a 3, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie zo dňa 22.05.2017 (č.l. 74 spisu). Domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia. Vyčítal súdu prvej inštancie, že na vydanie napadnutého rozhodnutia neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Argumentoval, že podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bol rozsudok zo dňa 16.01.2017

doručený žalovanej 1/ dňa 15.02.2017 a žalovaná 1/ doručila návrh na jeho doplnenie dňa 03.03.2017, t.j. 16. deň po doručení pôvodného rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2017; na základe uvedeného vyjadril názor, že na vydanie dopĺňacieho rozsudku neboli splnené podmienky podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2.1 Žalovaná 1/ vo vyjadrení zo dňa 03.07.2017 (č.l. 81 spisu) k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozsudok zo dňa 16.01.2017 jej bol doručený dňa 15.02.2017, pričom návrh na jeho doplnenie podala na poštovú prepravu dňa 01.03.2017, t.j. 14. deň po doručení pôvodného rozsudku; na preukázanie svojho tvrdenia k odvolaniu pripojila poštový podací hárok zo dňa 01.03.2017 (č.l. 82 spisu); na základe uvedeného vyjadrila názor, že návrh na doplnenie rozsudku podala včas podľa 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 121 ods. 2 a 5 časť vety pred bodkočiarkou C.s.p., v zmysle ktorého lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Žalovaná 1/ navrhla potvrdenie napadnutého rozhodnutia.

2.2 Žalovaná 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

2.3 Vyjadrenie žalovanej 1/ doručil súd prvej inštancie žalobcovi na vedomie dňa 22.09.2017 prostredníctvom pošty (č.l. 86 spisu).

3. Konanie v prejednávanej veci začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“); podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti; podľa § 470 ods. 2 C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované; ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5.1 Napadnutým rozhodnutím rozhodol súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou 1/, o ktorom opomenul rozhodnúť v rozsudku zo dňa 16.01.2017; odvolací súd dospel k záveru, že o nároku na náhradu trov konania mal súd prvej inštancie rozhodnúť uznesením, pretože nešlo o niektorú časť predmetu konania ani o predbežnú vykonateľnosť (§ 225 ods. 1 C.s.p.); rozhodovanie dopĺňacím rozsudkom preto neprichádzalo do úvahy; predmetom konania (alebo aj vecou samou) nie sú trovy konania (pozri napríklad Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kolektív : Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str. 788), ale len konkrétny procesný nárok sporovej strany na ochranu jej ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva; doterajšia judikatúra k ustanoveniu § 166 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 (napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/15/2013 zo dňa 18.06.2015 alebo sp. zn. 2Co/1/2009 zo dňa 30.11.2009 ale aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 113/13 zo dňa 10.12.2014) už nie je po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 01.07.2016 použiteľná, pretože nové ustanovenie § 225 ods. 1 C.s.p. nezakotvuje povinnosť pri opomenutí rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.), rozhodnúť vo forme dopĺňacieho rozsudku; výrok o trovách konania (nároku na náhradu trov konania) má vždy povahu uznesenia (tento charakter nestráca ani v prípade, že je obsiahnutý v rozsudku), pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej (§ 234 ods. 1 C.s.p.); opomenutie rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, síce predstavuje procesné pochybenie, toto však nemožno odstrániť aplikáciou ustanovenia, ktoré sa na vec nevzťahuje; odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobca a žalovaná 1/ nebolo viazané na lehotu podľa § 225

ods. 1 C.s.p. (ktorú by inak žalovaná 1/ dodržala, pretože návrh na doplnenie rozsudku doručeného dňa 15.02.2017 odovzdala pošte na doručenie dňa 01.03.2017); odvolacia argumentácia žalobcu o nesplnení procesných podmienok na vydanie napadnutého rozhodnutia preto nemohla byť dôvodná.

5.2 Z uvedeného vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovanou 1/ rozhodol súd prvej inštancie formou (dopĺňacieho) rozsudku, hoci správne mal rozhodovať formou uznesenia (§ 234 ods. 1 C.s.p.); skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom napriek tomu, že mal rozhodnúť uznesením, nezbavuje odvolací súd povinnosti rozhodnúť o podanom odvolaní proti takému rozhodnutiu uznesením; to, že súd prvej inštancie rozhodol inou - kvalitatívne vyššou, hoci v rozpore s procesným predpisom zvolenou - formou rozhodnutia, je síce procesnou vadou konania, táto vada však nemá vplyv na správnosť rozhodnutia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/2479/2013 zo dňa 20.02.2014); preto odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní formou uznesenia (§ 392 C.s.p.), pretože podľa ustálenej súdnej praxe o podanom odvolaní proti výroku rozsudku o trovách konania (teraz nároku na náhradu trov konania) rozhoduje odvolací súd vždy uznesením; nakoľko žalovaná 1/ bola v dôsledku zamietnutia žaloby v spore v plnom rozsahu úspešná, súd prvej inštancie jej dôvodne proti neúspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 ako vo výroku vecne správne potvrdil.

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaná 1/ bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).